

ve jegyzeteket írt. Tucatnyi szabadalom és több mint kétszáz publikáció szerzője. 1989–1994 között a versenyfőnök volt a vállalt fejlesztési főmérnöki (VASTÁVHŐ), igazgatói (KÉTÜSZ) feladatokat.

Ezután rövid ideig Debrecenben az Ybl Miklós Főiskola, majd 16 évig a győri Széchenyi István Főiskola (SZIF, 2002 től SZE) tanárként vett részt a környezetmérnök-képzésben. Három éven át volt a SZIF Építő és Környezetmérnöki fakultásának igazgatóhelyettese, és egyben az akkreditált laborok vezetője. Igazgatóként irányította az 1997-ben a SZIF Környezetmérnöki Tanszékére telepített, Tisztább Termelés Győri Regionális Központját.

Széchenyi professzori ösztöndíjasként évi két-három tudományos kutatómunka témavezetője volt. A KM töb-

be között a veszélyes hulladékok kezelése, valamint a roncsautók forgalomból történő kivonása jogszabályi háttérnek műszaki kidolgozásával bízta meg. Éveken át készítette AUDI HM hulladékgazdálkodási tervét és személyre szóló feladatot kapott az AUDI energetikai stratégiájának ki-munkálásában.

Az utóbbi 10-15 évben az anyag- és energiaátalakítás okozta környezetterhelés csökkentésével és új környezeti technológiák fejlesztésével foglalkozik.

A győri egyetemről 2008-ban ment nyugdíjba, de nyugdíjasként további két évet dolgozott a Környezetmérnöki Tanszéken, valamint további két évet a Miskolci Egyetem tüzeléstan tan-székén.

Legutóbbi szakmai munkái a 2015. szeptember 3-án bejegyzett „Szilárd

tüzelőanyagok energiahatékony és környezetbarát elégetésére szolgáló biokazan” című szabadalom (30%-os feltalálói részarányban), valamint a 2016. január 7-én bejegyzett „Kombinált hőcserélő és többfunkciós pernyeválasztós berendezésrendszer, szilárd, főleg biomassa tüzelésű kazánok fő-, és környezeti hatékonyságának növelésére” című szabadalom (30%-os feltalálói részarányban).

A környezetvédelem területén végzett felsőfokú oktató- és kutató-fejlesztő munkája elismeréseként a Győr-Moson-Sopron Megyei Közgyűlés elismerő oklevelét és a Magyar Mérnöki Kamara kitüntető oklevelét kapta meg.

Az OMBKE 1967-ben fogadta tagjai sorába, később számos szakmai szervezetben vállalt munkát.

■ NEKROLÓGOK

Baranyai Róbert

1932–2016

Búcsúzzunk Baranyai Róbert okl. gépészmérnök tagtársunktól, aki életének 84. évében, 2016. március 6-án hunyt el.

Szegény család negyedik gyermekeként született Újpesten 1932-ben. 1951-ben elvégezte a gépipari technikumot, majd 1965-ben munka mellett fejezte be tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán.

1951-től dolgozott a Kohó- és Gépipari Tervező Intézetnél, illetve annak elődjénél, mint szerkesztő, majd mérnök és 1976-tól, mint igazgató, egészen 1988-as nyugdíjba vonulásáig.

Részt vett a magyar ipar nagyberuházásainak – Dunai Vasmű, Ózdi Kohászati Üzemek, Lenin Kohászati Művek, Dunaújvárosi koksizómű – tervezésében, Soroksár, Sopron, Kecskemét öntödéinek kivitelezésében. Nevéhez fűződik a könnyített szelvényű acélszerkezetek és gyáracsarnokok, darupályák tervezése is.

Eredményes munkájáért 1975-ben a Munka Érdemrend ezüst, 1982-ben arany fokozatát kapta meg. Két esetben Kiváló Kohász kitüntetésben részesült.

1962-ben, még egyetemi tanulmá-

nyai idején lett az OMBKE tagja. Ankéntokon, konferenciákon és egyéb rendezvényeken gyakran vett részt, magas színvonalú szakmai előadásokkal mutatta be az általa vezetett intézmény munkáját. Amikor 1998-ban megalakult a Vaskohászati Szakosztály budapesti helyi szervezete, vezetői és szervezési tapasztalatával, jó ötleteivel segítségükre sietett. A budapesti helyi szervezetnek a megalakulástól haláláig aktív vezetőségi tagja, a rendezvényeknek állandó résztvevője és segítője volt.

Hűséges egyesületi tagságának 40, valamint 50 éves jubileuma alkalmából az OMBKE Soltz Vilmos-emlékérem kitüntetését vehette át. A helyi szervezetben végzett kiemelkedő munkájáért az egyesület Elismerő oklevéllel jutalmazta.

Gépészmérnökként szívében kohász volt, és haláláig az is maradt. Állandó mosolygó jókedve hiányozni fog.

Baranyai Róbert búcsúztatója 2016. április 4-én, a Fiumei úti temető szóróparcellájában volt. Kedves Robi barátunk, kívánunk Neked utolsó

Jó szerencsét!

Buzánszky Albin

1923–2016

Mély fájdalommal, tisztelettel és szeretettel búcsúzunk Buzánszky Albintól, aki hosszú, eredményekben gazdag életének 93. esztendejében hagyott itt minket. Először életének arra az utolsó 5-6 esztendejére emlékeznék, amelyben szoros személyes kapcsolat alakult ki közöttünk. Albin még nyolcvanas éveinek második felében és kilencvenes éveiben is aktív résztvevője volt az Öntésztörténeti és múzeumi szakcsoport munkájának. Nemcsak jelenlévő, hanem felkészült résztvevő volt, hozzászólt, előadott. Azon kevesek egyike, aki előadásaihoz, publikációihoz felhasználta az Országos Levéltár modernkori részlegét, amely, ahogy gyakran mondta, „lent van a térképről” (Óbudán). Előadásait a precíz tárgyismeret, a könnyed anekdotázó stílus, a magyaros mondatszerkesztés jellemezte, és az öntőszakma iránti elkötelezettség hatotta át.

Néhány mondatban megpróbálom összesűríteni Buzánszky Albin rendkívül sokoldalú és eredményes szakmai tevékenységét.

1923. július 5-én született Budapestben, 1937-ben a Röck István Gépgyárba került öntőinasnak, 1940-ben vasöntősegédként szabadult. 1949-ben esti gépipari középiskolában érettségizett, és még abban az évben felvették a budapesti Gazdasági és Műszaki Akadémia kohász szakára. Diplomájának megszerzése után a kohász tanszéken kapott tanársegédi állást.

1953-ban nevezték ki a Kisvárdai Vulkán Vasöntöde igazgatójának. 1955-től a Csepeli Fémműben dolgozott különböző beosztásokban, hosszú évekig mint a Formaöntödegyár gyárvezetője. Ez idő alatt a Könnyűfémöntödében jelentős beruházások történtek, aminek eredményeként például exportra öntöttek kokillába 85 kg tömegű ötvözött alumínium forgattyúházakat.

1958-tól a KGM Iparpolitikai Főosztály öntödei bizottságában dolgozott, ahol az ország különböző öntödéinek fejlesztési kérdéseivel foglalkozott. 1966-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen gazdaságmérnöki diplomát szerzett.

1970-ben a Csepel Vas- és Acélöntödék igazgatójának nevezték ki, és ebből a beosztásból ment nyugdíjba 1981-ben. Igazgatósága ideje alatt a vállalatnál több jelentős beruházás történt, amelyek közül kettőt emelhetünk ki. Az öntöde bekapcsolódott az országos járműfejlesztési programba, amelynek keretében bevezették a hathengeres MAN forgattyúház gyártását a felújított 1. számú vasöntödében, ahol korszerű duplex vasolvasztási eljárást és a forgattyúház-gyártáshoz félautomata összerakósort, valamint korszerű homokkeverő- és magkészítő gépeket helyeztek üzembe. A másik kiemelt beruházás a Meehanite vasöntvény gyártási technológia megvásárlása, és bevezetése volt korszerű nagyszilárd-ságú lemezgrafitos, valamint gömbgrafitos öntöttvas gyártására. Ezt a felújított 3. számú vasöntödében valósították meg. Ezzel a két fejlesztéssel a Csepel Vas- és Acélöntödék nemcsak a magyarországi, hanem a közép-európai vasöntészet élvonalába kerültek. Bátran mondhatjuk, hogy többek között ezeknek a fejlesztéseknek is, az akkor kialakult és létrehozott gyártási kultúrának is köszönhető, hogy ez az üzem, több más privatizált vasöntödével szemben nem zárt be, hanem a mai napig is eredményesen működik.

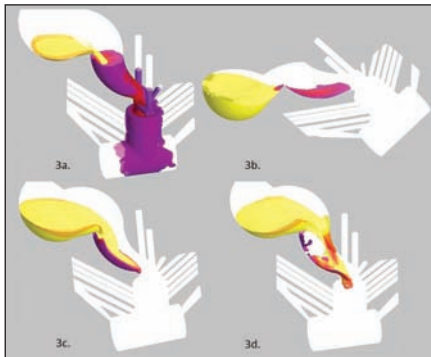
Albin nyugdíjas éve alatt szaknácádói tevékenységet folytatott. 1988–90 között a Magyar Hitelbank szanáló és válságmenedzselő osztályának volt munkatársa. Munkája elismerésül számos kormány, miniszteri és vállalati kitüntetést kapott: Munka Érdemrend ezüst fokozat (1967), Honvédelemért Érdemérem (1978), Kiváló Kohász (1981).

Buzánszky Albin az OMBKE-nek 1951 óta volt tagja, az Öntészteti Szakosztály és a Budapesti Helyi Szervezet megalapítója, a 40 és 50 éves Sóltz Vilmos-emlékérem kítüntetettje.

Kedves Albin bátyám, fogadj el tőlünk egy utolsó főhajítást és egy utolsó

Jó szerencsét!

 Lathwesen László

Ábrák Molnár Dániel – Halápi Dávid – Varga László – Dobóczy István: Billentve öntés szimulációja c. cikkéhez

3. ábra. Áramlási rendellenességek

4. ábra. A formatöltődés folyamata

Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület 106. KÜLDÖTTGYŰLÉSÉT

2016. május 27-én, pénteken 10:30 órakor tartja a Magyar Földtani és Geofizikai Intézet Dísztermében Budapest, XIV., Stefánia út 14. II. em.

NAPIREND

Himnusz
Elnöki megnyitó
Köszöntések
A Választmány beszámolója, közhasznúsági jelentés
Az Ellenőrző Bizottság jelentése
Hozzászólások, indítványok
Dr. Szűcs Péter: Új irányok a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar oktatási és kutatási tevékenységében

SZÜNET
Tiszteleti tagok választása
Kitüntetések átadása
Határozatok
Elnöki zárszó
Bányász-, kohász- és erdész himnusz

A küldöttgyűlés nyilvános, amelyen az egyesület egyéni és pártoló jogi tagjai tanácskozási joggal részt vehetnek

Erdélyi Magyar Tudományos Társaság

XVIII. Bányászati, Kohászati és Földtani Konferencia Brassó, 2016. április 7–10.

